Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.06.1979, sp. zn. 4 Tz 40/79, ECLI:CZ:NS:1979:4.TZ.40.1979.1

Číslo: 69/1980

Právní věta: Predpísanie náhrady škody spôsobenej organizácii trestným činom pracovníka nemožno považovať za disciplinárne rozhodnutie o skutku, ktoré - keby bolo dostačujúce by mohlo byť dôvodom pre zastavenie trestného stíhania podla § 172 ods. 2 písm. b) Tr. por.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.06.1979

Spisová značka: 4 Tz 40/79

Číslo rozhodnutí: 69

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 172 ods. 2 písm. b 65/1965 Sb. § 76
§ 183
§ 77

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 69/1980 sb. rozh.

Predpísanie náhrady škody spôsobenej organizácii trestným činom pracovníka nemožno považovať za disciplinárne rozhodnutie o skutku, ktoré – keby bolo dostačujúce by mohlo byť dôvodom pre zastavenie trestného stíhania podľa § 172 ods. 2 písm. b) Tr. por.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 28. 6. 1979 sp. zn. 4 Tz 40/79.)

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil rozhodnutie vyšetrovateľa Okresnej správy Zbor národnej bezpečnosti, oddelenia vyšetrovania VB v Banskej Bystrici z 30. novembra 1978 sp. zn. VV k473/78 a vyšetrovateľovi prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Vyšetrovateľ Okresnej správy Zboru národnej bezpečnosti, oddelenia vyšetrovania VB Banská Bystrica začal uznesením z 21. novembra 1978 sp. zn. VV 473/78 podľa § 160 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Tr. por. stíhal M. P. ako obvineného z trestného činu

porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 25. júna 1978 asi o 05.20 hod. porušil technologický postup ako pracovník oddelenia fermentácie P-2 v Biotike, n. p. v Slovenskej Ľupči tým, že vypustil z olejového kotlíka 1000 kg sójového oleja, čím vznikla škoda 10 150,- Kčs.

Po skončení vyšetrovania vyšetrovateľ zastavil uznesením z 30. novembra 1978 sp. zn. VV 473/78 trestné stíhanie obvineného M. P. podľa 172 ods. 2 písm. b) Tr. por. preto, lebo o skutku obvineného už rozhodol iný orgán a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce. Vyšetrovateľ považoval za také rozhodnutie zápis zo 7. novembra 1978 napísaný na právnom oddelení Biotiky, n. p. Slovenská Ľupča. Podľa tohto zápisu riaditeľ podniku rozhodol predpísať obvinenému náhradu škody vo výške 6450,- Kčs, to je trojmesačný priemerný zárobok obvineného.

Uznesenie o zastavení trestného stíhania nadobudlo právoplatnosť 4. decembra 1978.

Proti tomuto právoplatnému zneseniu podal generálny prokurátor SSR v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného. Uviedol, že skutočný stav veci nebol náležite zistený a okrem toho rozhodnutie riaditeľa organizácie o náhrade škody nie je rozhodnutím o skutku v zmysle § 172 ods. 2 písm. b) Tr. por.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený.

Vyšetrovateľ urobil chybu aj v tom, že považoval rozhodnutie riaditeľa poškodenej organizácie, ktorým určil výšku náhrady škody požadovanej od obvineného sumou rovnajúcou sa trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, za rozhodnutie v zmysle § 172 ods. 2 písm. b) Tr. por. Takéto rozhodnutie riaditeľa je rozhodnutím podľa § 183 Zákonníka práce. Ustanovenie § 172 ods. 2 písm. b) Tr. por. má na mysli prípad stíhania za skutok, ktorý je trestným činom, o ktorom rozhodol neprávom iný orgán ako o priestupku, alebo ktorý sa nesprávne vybavil disciplinárne alebo kárne. Tým, že obvinenému sa predpísala náhrada škody v sume 6450,- Kčs, sa nerozhodlo o skutku, ktorý vyšetrovateľ posudzoval ako trestný čin porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 ods. 1 Tr. zák.

Za kárne opatrenie možno pokladať len niektoré z opatrení uvedených v § 76 a nasl. Zákonníka práce. podľa týchto ustanovení menej závažné porušenie pracovnej disciplíny vytkne pracovníkovi vedúci pracovník, za závažné alebo opakované porušenie pracovnej disciplíny môže vedúci organizácie uložiť pracovníkovi niektoré z kárnych opatrení uvedených v § 77 Zák. práce. Medzi takéto opatrenia však nepatrí predpísanie náhrady škody spôsobenej porušením pracovnej disciplíny.